

Analemma

Of staren naar het voortbewegen

© Marcel Osterop, speeltekst 20 mei 2009, Het Zuidelijk Toneel

EEN VERTELLER

EEN JONGEN

EEN MEISJE

EEN KEREL

EEN MEISJE2

EEN GROEP VAN VIER

EEN VROUW IN ZWARTE ROK

EEN JONGEN IN STREEPJESTRUI

EEN KOPPEL DAT LIEFHAD

EEN MAN IN GELE STROPDAS

EEN VROUW MET WITTE BLOEMEN

Proloog

V: Beste luisteraar. U heeft zojuist een koptelefoon gekregen. Deze heeft u opgezet. U heeft geluisterd naar de muziek. Misschien heeft u tijdens die muziek nog even gedacht aan het gesprek dat u zojuist hebt gehad. Of waren uw gedachten al bij datgene wat nog komen gaat.

Graag wil ik tegen u zeggen; laat u de boel gewoon de boel. Gaat u er lekker bij staan en zitten, en laat de zwaartekracht z'n werk doen. Dan hoeft u alleen maar wat te kijken en te luisteren naar mijn stem. En heet ik u van harte welkom.

Laat ik beginnen met het meest ingewikkelde hoofdstuk van mijn verhaal. Dat duurt niet lang, maar het is even nodig dat ik het u vertel, alvorens verder te gaan met de rest.

Dank alvast voor uw aandacht. Laten ik maar eens beginnen. (Of had ik dat misschien al gedaan?)

Eerste versnelling

(JONGEN staat of leunt. Hij leest)

V: Terwijl wij hier zo staan of zitten, draaien u en ik met een snelheid van 286 meter per seconde rond de as van de aarde.

...

Deze aarde, met ons daarop roterend, tolt op haar beurt met een snelheid van 30 kilometer per seconde om de zon.

...

Deze zon, die wordt omtolt door de aarde waarop wij ons al draaiende bevinden, cirkelt op haar beurt met een snelheid van 220 kilometer per seconde om het centrum van de Melkweg.

Toch denkt de jongen voor ons, de jongen met de rode capuchon en een boek in zijn handen dat hij vandaag waarschijnlijk niet zal uitkrijgen, stil te zijn gaan staan op een plein.

(JONGEN stopt met lezen en kijkt wat rond)

V: Een behoorlijk kortzichtige gedachte. Het verschil namelijk tussen dat plotselinge stilstaan van de jongen met de rode capuchon, en het voortbewegen van de winkelende mensenmassa, bedraagt welgeteld vijf kilometer per uur. Een verschil in snelheid die in het niet valt als we het vergelijken met de duizelingwekkende vaart van de aarde en de zon. De aarde waarop wij ons al draaiende staande proberen te houden. Ik net zo goed als u. U net zo goed als de jongen voor u. En de jongen voor u net zo goed als de rest van de mensenmassa. De voorbijtrekkende massa aan wie hij zich dacht te kunnen onttrekken. Alleen maar door even stil te staan.

De pas in te houden op het midden van een plein. Als was hij het centrum van het heelal.

(JONGEN leest verder)

V: Maar laten we niet meteen kwaad over hem spreken. Laten we er voor het gemak van uit gaan dat de jongen met de rode capuchon en het boek in zijn handen dat hij vandaag waarschijnlijk niet zal uitkrijgen, zich van het voortbewegende publiek om hem heen, niet bewust is. Laat staan van ons aller voortbewegen op kosmisch niveau.

Omdat de jongen met de rode capuchon wel iets anders aan zijn hoofd heeft.

(VROUW IN ZWARTE ROK komt voorbij)

V: Of juist helemaal niks. En dat hij dáárom vijf kilometer per uur minder hoeft af te leggen dan de vrouw in de zwarte lange rok. De vrouw in de zwarte lange rok wier hoofd tolt van de zojuist bekend gemaakte fusie binnen haar bedrijf, waardoor haar baan als communicatiemedewerkster hoogstwaarschijnlijk op de tocht zal komen te staan.

(JONGEN IN STREEPJESTRUI fietst voorbij)

V: Of tien kilometer per uur minder hoeft af te leggen dan de jongen in de streepjestrui die zich, fietsend in de buitenlucht, getraakteerd heeft op een zak cheese-onion chips, terwijl hij eigenlijk verwacht werd bij het hertentamen scheikunde dat zojuist begonnen is.

(JONGEN IN STREEPJESTRUI laat zak chips vallen, stopt.)

(JONGEN maakt aanstalten)

(JONGEN IN STREEPJESTRUI stopt, raapt de zak op, en fietst verder)

(JONGEN leest door)

(KOPPEL struimt voorbij)

V: Of drie kilometer per uur minder hoeft af te leggen dan het voorbij dralende koppel dat zojuist de liefde heeft bedreven op een voor ons onbekende plek, waarbij beide in relatieve stilte klaargekomen zijn, en elkaar na dit gebeuren meer liefhebben dan ooit.

(KOPPEL lacht hardop en draalt verder)

V: Nee, het voortbewegen voor de jongen met de rode capuchon is voor nu even onnodig. Gewoon, omdat ie niks aan z'n hoofd heeft.

Toch heeft hij ongemerkt de aandacht op zich gevestigd. Wij als kijkers hebben hem opgemerkt, bekeken en in ons hart gesloten als een stilstaande jongen met een rode capuchon en een boek in zijn handen.

(MEISJE komt voorbij gelopen en blijft stilstaan)

V: Waarom we dit niet hebben gedaan met het meisje met de blauwe gympen en een knotje in haar haar, het meisje dat zojuist voor de jongen langs is komen lopen, en stil is blijven staan, laten we voor de helderheid maar even achterwege.

(MEISJE kijkt naar JONGEN)

V: Nee, we blijven bij de jongen met de rode capuchon..

(MEISJE kijkt terug en pakt alvast haar fotocamera)

V: Ik was daar niet op uit, u evenmin, en de jongen voor ons handelde ook al niet met voorbedachten rade. Toch kunnen we niet meer om hem heen.

Nu we niet meer om hem heen kunnen wil ik u iets vragen. Zou u voor de grap eens willen denken dat deze jongen zodadelijk de neiging voelt om door zijn knieën te zakken en zijn boek uit zijn handen laat kletteren? En dat hoe harder u daaraan denkt, hoe moeilijker het voor hem wordt om overeind te blijven staan? Hoe harder u daaraan denkt, hoe minder weerstand hij kan bieden tegen de drang niet naar de grond te zullen zakken en zijn boek uit zijn handen te laten kletteren?

...

(JONGEN zakt even door zijn knieën en laat het boek uit zijn handen vallen. Hij kijkt om zich heen, en raapt het boek op.)

V: Dank u wel. U heeft meer kracht in u dan u zou denken.

Dat heeft niets met u op zich te maken. Dat heeft alles met ons als groep te maken. Omdat wij met meer zijn. En hij alleen is.

(JONGEN gaat zitten en leest verder)

V: En juist daarom, omdat wij met meer... en hij alleen..., wil ik u het volgende vragen:

Heb het beste met hem voor. Denk alleen het goede over de jongen die daar nu staat.

Ik heb u geleerd dat het makkelijk is om haat te zaaien. Als groep hoeft u daar weinig voor te doen. U hebt dat net gemerkt.

Maar haat wordt nog makkelijker teruggezaaid. Door een groep misschien die groter is. En die zich alleen nog even moet vormen.

(En alles lijkt nu veilig. Want u bevindt zich hier bij ons. Maar de 'ons' waar u op dit moment deel van uitmaakt, is tijdelijk. Onze groep zal uiteen vallen. En dan staat u er weer alleen voor. Met een andere groep mensen tegenover u, die het zijne van u denken. Precies zoals dat nu bij hem het geval is.)

Dus wens hem het beste toe dat u hem kan wensen.

(Hij zal het misschien niet merken, omdat hij te druk is met zichzelf. Maar misschien komt hij vanavond thuis, en zal hij zich beter voelen dan normaal. Dan komt dat niet door hem. Dan komt dat door u. Omdat u goed over hem dacht. Onbaatzuchtig goed over hem dacht. Terwijl u hem niet eens kende. Terwijl hij niet eens het beste voor had met u. Omdat hij te druk was met zichzelf.

(MEISJE banjert naar JONGEN)

Nee, u niet. U nam de tijd om naar hem te kijken. En goed over hem te denken. U heeft meer kracht in u dan u zou denken. Dat heeft niks met u op zich te maken. Dat heeft alles met ons als groep te maken. Dat verschil kunnen wij maken. Dat verschil kunt u maken. Dat wij hem redden. Dat u hem redt.)

(MEISJE staat stil voor JONGEN)

M: Mag ik iets stoms vragen?

(JONGEN kijkt op)

M: Heb je misschien zin om binnenkort wat te gaan drinken met me?

J: Euh...

M: Bijvoorbeeld straks?

J: ...

M: Of dadelijk bijvoorbeeld?

J: ...

M: Of het kan ook nu.
J: Ja, dat kan ook.
M: Of doe maar straks. Dan kan ik nog even wennen aan het idee.
J: Ja.
M: Tot straks dan.
J: Ja, tot straks.
M: Zit je hier dan nog?
J: Ik denk het. Ik wacht wel.
M: Fijn.
J: Wat?
M: Dat je wacht. Op mij.
J: O.
M: ...
J: ...
M: Zal ik een foto van je maken? Dan kan ik je alvast laten zien.
J: Euh...
M: Aan vrienden ofzo.
J: Doe maar niet.
M: Nee he?
J: Nee.
M: Nee, laten we dat maar niet doen.

(MEISJE kijkt even om zich heen)

J: Dan moeten ze maar langslopen...
M: Wat?
J: ...als je vrienden me willen zien.

(MEISJE kijkt terug)

(KEREL komt aangelopen)

M: Het was ook meer voor mezelf.

J: O.
M: Dat ik je vast had. Qua beeld zeg maar.
J: Dank je.
M: Nou ga ik weer.
J: Ja.
M: Naar eh...
J: Shoppen?
M: Ja. Gewoon shoppen.
J: Nou. Shop ze.
M: Ja. Doei dan.
J: Zie ik je straks dan?
M: Ja. Ik denk het.
J: Ja?
M: Ja. Ik denk van wel, ja.

(MEISJE loopt weg, JONGEN leest verder)

(MEISJE draait om en maakt alsnog een foto)

(JONGEN ziet het niet)

V: Even verderop is een straatmuzikant aan 't zingen. We kunnen we hem niet horen, we kunnen hem niet zien, maar neemt u van mij aan dat het een mooi liedje is. Een liedje dat wel past bij deze dag. Een dag die zo roekeloos begon, en zo zoet zal eindigen. Vergis ik mij nou, of hangt er iets in de lucht?

(KEREL staat inmiddels in de buurt van JONGEN)

(MEISJE komt terug)

M: Ik ben je naam vergeten.
J: Wat?
M: Wat was je naam ook alweer?

J: Had ik die al gezegd dan?
M: Nee.
J: O.
...
M: Weet je, zeg straks maar.
J: Ja.
M: Da's misschien beter.
J: Ja. Misschien wel.
...
M: Je ziet er knap uit.
J: O.
M: Tot straks.
J: Euh...dank je.
M: Zeg je dan je naam?
J: Ja.
M: Fijn.
J: Euh...
M: Wat?
J: Jij ook. Van dat 'knap'.
M: (*giechelt*) Dank je.

(MEISJE loopt weg, de JONGEN kijkt haar na)

V: Over enkele minuten zal de foto van de jongen met de rode capuchon naar zeven verschillende vriendinnen worden gestuurd ter goedkeuring. Maar we zijn nog niet zover.

(JONGEN leest verder)

Eerst nog, beweegt zich een man in gele stropdas, twijfelend over het plein. Zijn uitgevouwen landkaart knispert zachtjes in de wind.

(MAN MET GELE STROPDAS vraagt de weg aan KEREL)

V: Gelukkig is hij vroeg van huis gegaan, zodat hij zich in alle rust kan oriënteren op de door hem te vinden weg in deze voor hem onbekende stad. Een stad die zich door u misschien wat makkelijker laat ontdekken.

(MAN MET GELE STROPDAS loopt door)

(KEREL komt naar JONGEN toe)

V: Een kerel met een leren jas en shaggy in zijn handen, stond al een tijdje verdacht dicht bij de jongen met de rode capuchon, die zojuist werd aangesproken door een meisje met blauwe gympen dat hij nergens van kende. De kerel ademt zwaar en traag. Zijn blik staat op oneindig.

(KEREL stopt voor JONGEN)

V: “Misschien wordt het tijd om eens te stoppen met dat roken.” Althans, zo lijkt hij te denken.

(JONGEN kijkt op)

K: Heb jij iets van vuur?

J: ...

K: Of je iets van vuur hebt.

(JONGEN pakt een aansteker)

(KEREL reikt zich naar hem toe)

K: Stond jij daarnet met mijn vriendin te praten?

J: Sorry?

K: Jij stond daarnet met mijn vriendin te praten.

J: O.

K: Ik zag dat.
J: Ja.
K: Dat jij met mijn vriendin stond te praten.
J: Vriendin als in “vriendin”?
K: Vriendin als in “vriendin” ja.
J: O.
K: Of je dat niet meer wilt doen esveepee.
J: Euh...
K: Met alle respect natuurlijk...
J: Ja.
K: ...maar of je dat kan laten.
J: Euh...
K: Want ze kent jou niet.
J: Nee.
K: En mij wel.
J: ...
K: Als in “vriend vriend” als je snapt wat ik bedoel.
J: Ja.

(eindelijk steekt KEREL zijn shaggie aan)

K: Dank je voor je vuurtje.
J: Ja.
K: ...
J: Is goed.
K: ...
J: Van dat vuurtje.
K: ...

(KEREL loopt weg)

(JONGEN leest verder)

V: Het meisje met de blauwe gypsen is aangekomen op een nabijgelegen pleintje hier even verderop. Ze neemt plaats aan een tafeltje op het terras, en luistert naar de laatste noten van het mooie liedje van de straatmuzikant die voor ons nog steeds onhoor- en zichtbaar is.

(MEISJE2 komt aanlopen)

V: Ze verzendt de foto die ze daarstraks in het geheim van de jongen met de rode capuchon nam.

Degene die zich voordeed als zijnde haar vriend is in geen velden of wegen meer te bekennen.

(VROUW MET BLOEMEN rent voorbij)

V: Een vrouw met witte bloemen verplaatst zich met hoge snelheid naar een trein die ze op het laatste moment zal missen. Gelukkig had ze geen haast, al lijkt dat wel zo nu.

(MEISJE2 stopt voor JONGEN)

V: De jongen met de rode capuchon is inmiddels weer begonnen aan het boek dat hij in zijn handen heeft. Het boek dat hij waarschijnlijk niet zal uitkrijgen vandaag. Het meisje met de roze rugzak plukt zenuwachtig aan haar blonde haar. Terwijl de menigte zich voortbeweegt.

M2: Mag ik je misschien iets vragen?

(JONGEN KIJKT OP)

M2: Het klinkt misschien stom, maar heb je zin om binnenkort es af te spreken?

J: Euh...

M2: Vandaag bijvoorbeeld. Of morgen ofzo.

J: Ik eh....

M2: Of het kan ook later.

J: Ik heb eigenlijk al een andere afspraak.

M2: O.

J: Ja.

M2: Heb je een vriendin?

J: Nee.

M2: ...

J: Of nog niet zeg maar.

M2: Okee.

J: Maar wel al een afspraak.

M2: Ja.

J: Voor straks.

M2: Ja. Het was ook stom. Ik ken je niet eens.

J: Nee.

M2: Maar ik dacht ineens...

J: ...van ik vraag het gewoon.

M2: Ja. Ik dacht ik vraag het gewoon.

J: O.

M2: Omdat je hier zo zat.

J: Ja.

M2: Ik doe dit normaal nooit hoor.

J: Nee ik ook niet.

M2: Wat?

J: Gewoon.

M2: Hier zitten?

J: Euh...

M2: Ik dacht het gewoon ineens.

J: Ja.

M2: Stom he?

J: Maakt niet uit.

M2: Misschien een andere keer.

J: Ja. Tuurlijk.

M2: Als je afspraak is geweest.
J: Ja.
M2: Als we elkaar weer zien.
J: Bijvoorbeeld.
M2: Of gewoon es...
J: Ja.
M2: Gewoon.
J: Ja jammer.

(JONGEN en MEISJE2 staan wat onhandig naast elkaar)

V: Inmiddels hebben drie van de zeven vriendinnen hun goedkeuring gegeven. Het meisje met de blauwe gympen zal haar zojuist bestelde koffie afrekenen, waarna ze het terras op het nabijgelegen pleintje zal verlaten, en rustig terug zal lopen naar de plek waar ze een jongen met een rode capuchon aansprak die ze nergens van kende. Een jongen die op dit moment nog praat met een meisje met het blonde haar.

M2: Wat lees je?
J: Oh gewoon. Iets moeilijks.
M2: Ja?
J: Ja, ik krijg het waarschijnlijk niet uit vandaag.
M2: Nee.
J: En straks heb ik nog een afspraak.
M2: Ja dat zei je.
J: ...
M2: Ik ga maar weer eens.
J: Ja. Jammer.
M2: Je ziet er leuk uit.
J: O.
M2: Echt.
J: Ja.
M2: Doei.

J: Jij ook.

(MEISJE2 loopt verder, en kruist de MAN IN GELE STROPDAS)

(JONGEN kijkt richting MEISJE2)

(MAN IN GELE STROPDAS richt zich tot MEISJE2)

(MEISJE2 praat even met MAN IN GELE STROPDAS en loopt door)

(MAN IN GELE STROPDAS loopt wat twijfelend rond één plek)

(JONGEN leest verder)

V: De Duitse filosoof Friedrich Wilhelm Nietzsche vertelde ooit eens op zijn sterfbed: “Van alle dingen die ik in mijn hele leven heb gezegd hoef je er eigenlijk maar één te onthouden.” En dat heb ik gedaan.

En ondertussen heeft de man in gele stropdas zijn weg nog steeds niet gevonden. Terwijl het op de kaart toch vrij eenvoudig leek.

(een GROEP VAN VIER verschijnt)

G1: ...maar het had iets te maken met dat zij had gezegd dat ze het er beter nu over konden hebben dan over een tijdje, omdat het dan misschien alweer voorbij was.

G2: ...dat gevoel?

G1: ...ja, of de moed om het over dat gevoel te hebben ofzoiets.

G4: ...zeker.

G2: ...volgens mij gaat zoiets niet zomaar voorbij.

G1: ...nee.

G4: ...nee

G2: ...en bij haar al helemaal niet.

G3: ...terwijl ze toch goed bij elkaar passen.
G4: ...zeker.
G2: ...ja.
G3: ...of zie ik dat verkeerd?
G2: ...nee. D'r zit wel sprankel in.
G1: ...ja. Ze zijn wel sprankelig zo met z'n twee.
G4: ...maar ja, hij is gewoon niet zo'n prater.
G3: ...wie zegt dat?
G1: ...is hij niet zo'n prater?
G4: ...dat zegt zij.

(1 en 2 door elkaar heen)

1.
G3: ...o wat grappig.
G4: ...wat dan?
G3: ...omdat ik altijd dacht dat hij juist wel een prater was.
G4: ...wel een prater op praatgebied zeg maar, maar niet zo rond gevoelsdingen.
G3: ...ja ja.
G4: ...maar ja, zij is dan wel weer het andere uiterste.
G3: ...ja. Die praat maar door.
G4: ...ja, maar dat maakt ze juist zo leuk.
G3: ...dat hij dan eerst praat en dat zij daar dan overheen gaat.
G4: ...zoiets ja.

2.
G1: ...nou ja, dus heb ik gewoon maar gezegd wat ik er over te zeggen had.
G2: ...goed van je.
G1: ...dat leek me maar gewoon het beste.
G2: ...en wat zeiden ze?
G1: ...iets dat ze de eerlijkheid wel konden waarderen.
G2: ...ja ja.
G1: ...en dat geloofde ik ook wel.

G2: ...en nu?
G1: ...uhm. Opgelost denk ik.
G2: ...ja dat denk ik ook wel.
G1: ...omdat ik het maar gewoon gezegd heb.

(weer samen)

G2: ...vind je hem nog steeds aantrekkelijk zeg maar?
G3: ...wie?
G4: ...wat?
G1: ...*(lacht)* Weet ik veel.
G2: ...ja dus.
G4: ...zekers.
G3: ...echt waar?
G1: ...*(lacht)* Hou je bek.

(tijdens de dialogen heeft de MAN IN GELE STROPDAS zijn weg weer gevonden en die ook genomen)

V: De jongen in de rode capuchon heeft ongewild geluisterd naar het goedbedoelde praten van de vriendelijke groep. Ik begreep er geen jota van, hij evenmin, waardoor zijn afgeleide aandacht weer gericht kan worden op het ingewikkelde boek waar hij maar niet in verder komt.

De man in gele stropdas is inmiddels aangekomen op de plek van bestemming. Maar dat is onbelangrijk nu.

(GROEP beweegt zich naar JONGEN)

G2 en G3: Mogen we jou iets vragen?

(JONGEN kijkt op)

G3: We zagen je zo zitten.
J: Ja.
G2: Heb je zin om een keer iets met ons te gaan drinken?
J: Euh...
G3: Straks bijvoorbeeld. We gaan zo ergens naar toe. Dat je mee gaat.
J: Ik heb eigenlijk al een afspraak.
G2 en G3: O ja?
J: Ja.
G2: O.
J: Ik schijn het aan te trekken vandaag.
G2: Wat?
J: Gewoon. Dit.
G2: Leuk.
J: Ja.
G3: Maar je gaat dus al ergens naartoe? Straks?
J: Ja.
G2: Misschien kan hij ook mee dan. Met ons.
J: Het is een zij.
G2 en G3: O.
J: Ja.
G3: Leuk.
J: Ja best wel ja.
G2: Anders kijk maar.
J: Ja.
G2: Of je ons nog ziet.
J: Zal ik doen.
G2: Dan moet je er gewoon bij komen zitten.
J: Ja.
G3: Met haar.
J: Ik kijk gewoon.
G2 en G3: Ja.
J: ...
G3: Wij zitten daar ergens.

J: Daar?
G3: Ja daar ergens.
J: Ik kijk gewoon.
G3: Ja, je moet gewoon kijken.
J: Okee.
G2: Nou, misschien tot straks dan.
J: Ja.
G2 en G3: Doei.
J: Leuk dat jullie me vragen.
G2: Wat?
J: Leuk dat jullie me zomaar vragen.
G2: Ja. We dachten, je zit hier zo.
J: Ja.
G2: En wij zijn er ook gewoon.
J: Ja.
G2: Vandaar.
J: Tot straks dan.
G3: Ja kijk maar.
J: Ja. Zal ik doen.
G2: Succes straks. Met haar.
J: Ja.
G3: Wie weet.
J: Ja. Wie weet.

(GROEP gaat verder)

(JONGEN leest door)

(MEISJE verschijnt in de verte)

G2: ...hij had al iets anders.
G4: ...o.
G2: ...iets met een meisje.

G1: ...leuk.
G3: ...maar ik denk dat hij nog wel komt.
G4: ...ja?
G2: ...ja, met haar.
G1: ...leuk voor 'm.
G2: ...straks ofzo
G4: ...ja?
G2: ...ja ja.
G3: ...zekers ja.

(1 en 2 door elkaar heen)

1.
G2: ...hij zei dat'ie zou kijken.
G1: ...straks?
G2: ...of'ie ons ziet.
G1: ...leuk.
G2: ...en dat'ie iemand meeneemt.
G1: ...wie dan?
G2: ...een haar die er dadelijk is.
G1: ...leuk.

2.
G3: ...ik heb gezegd dat we daar gaan zitten.
G4: ...waar?
G3: ...daar zo.
G4: ...oh ja.
G3: ...en dat'ie gewoon moet kijken.
G4: ...ja.
G3: ...maar hij komt wel.
G4: ...daar ergens?
G3: ...ja, daar zo ergens.
G4: ...leuk.

G3: ...als'ie ons ziet.

(MEISJE kruist de GROEP)

(GROEP stopt even)

(GROEP kijkt haar na)

(weer samen)

G2: ...zij zou ook leuk zijn.

G1: ...ja.

G2: ...om gewoon te vragen.

G4: ...ze had haast.

G2: ...maar ja.

G3: ...ja.

G4: ...ze zag er leuk uit.

G3: ...zeker.

G2: ...ja, zeker leuk.

G1: ...ja ze had iets.

G2: ...maar ja.

G1: ...wie weet.

G3: ...ja wie weet.

(1 en 2 door elkaar heen)

1.

G2: ...zij was echt leuk.

G1: ...om te vragen?

G2: ...voor erbij.

G1: ...ja.

G2: ...zal ik zeggen...

G1: ...doe maar ja...

G2: ...of ze ook...
G1: ...ja.
G2: ...Ja?
G1: ...Ze had wel iets.
G2: ...iets van...
G1: ...gewoon.
G2: ...ja.
G1: ...iets gewoon van...leuks.

2.

G3: ...zij zou natuurlijk ook gewoon...
G4: ...voor erbij?
G3: ...waarom niet?
G4: ...zeker.
G3: ...of misschien...
G4: ...wat?
G3: ...dat ze al iets heeft.
G4: ...o ja
G3: ...met hem
G4: ...ja. Met hem.
G3: ...ja dat kan.
G4: ...leuk.
G3: ...Dan komt zij ook.
G4: ...ja. Dan komt zij ook zo.
G3: ...leuk.

(GROEP is weg)

(MEISJE staat voor JONGEN)

M: Hoi

(JONGEN kijkt op)

M: Daar ben ik weer.
J: Hoi.
M: Hoi.
J: Da's sneller dan ik dacht.
M: Ja. Ik dacht, ik kom toch maar gewoon dadelijk in plaats van straks.
J: Ja.
M: Want dan zit je er gewoon nog.
J: Ja.
M: En straks niet meer.
J: Nee.
M: Vandaar.
J: Ik had er wel gezeten hoor.
M: Wat?
J: Straks nog.
M: Echt?
J: Ja echt.
M: Gaaf.

(JONGEN en MEISJE kijken elkaar aan)

V: Ja, dat is zeker gaaf. Dat is zeker gaaf van die jongen met de rode capuchon.

...

M: Ga je nu je naam zeggen?
J: Straks.
M: Maar nu is straks.
J: Nu is dadelijk. Dadelijk is straks.
M: Ik heet Lien.
J: Ik heet...

(het mooie liedje van de straatmuzikant is ineens hoorbaar)

(JONGEN en MEISJE zoenen even)

V: In de verte nadert een kerel met een zwarte leren jas en een shaggy in zijn handen. De kerel ademt zwaar. Zijn blik staat op oneindig.

(KEREL komt aangelopen)

M: Ben je al verder?

J: Wat?

M: In dat boek wat je in je handen hebt.

J: Het lukt voor geen meter.

M: Is het ingewikkeld?

J: Een beetje.

M: O.

J: Vooral het begin.

M: Ja.

...

(KEREL staat vlak voor JONGEN en MEISJE stil.)

(KEREL haalt eenzelfde boek tevoorschijn)

(KEREL leest)

J: Ik kan me niet zo concentreren. Vandaag.

M: Nee ik ook niet.

J: Nee?

...

M: Wil je voorlezen?

J: Wat?

M: Je boek. Aan mij.

J: Zit je daarop te wachten dan?

M: Best wel ja.

J: Ja?

...

V: Vergis ik me nou lieve mensen? Of hangt er iets in de lucht?

...

M: Ik heb niet zoveel te doen vandaag.

J: Nee ik ook niet.

M: Nou fijn toch?

J: Ja.

M: Toch?

J: Superfijn ja.

(JONGEN geeft MEISJE een kus)

(JONGEN leest haar voor)

Tweede versnelling

(MEISJE2 verschijnt)

J: Terwijl wij hier zo staan of zitten, draaien we met een snelheid van 286 meter per seconde rond de as van de aarde. Deze aarde, met ons daarop roterend, draait op haar beurt...

(VROUW MET ZWARTE ROK rent voorbij)

V: Daar is de vrouw weer in de zwarte lange rok. De vrouw wier hoofd nog steeds tolt door de zojuist bekend gemaakte fusie binnen haar bedrijf...

(JONGEN IN STREEPJESTRUI fietst voorbij)

V: ...en de jongen in de streepjestrui die op dit moment nog steeds aan het spijbelen is voor zijn hertentamen scheikunde...

J: Deze zon, die wordt omtolt door de aarde waarop wij ons al draaiende bevinden...

(KOPPEL wandelt lachend voorbij)

V: ...en het liefhebbende koppel dat zo te zien nog steeds gek op elkaar is...

J: Toch denkt de kerel voor ons, de kerel met een zwarte leren jas en een boek in zijn handen...

V: ...zoals wij allemaal, wachtend tot iets hun weg zal stoppen.

J: ...stil te zijn gaan staan op het midden van een plein, terwijl de winkelende massa zich voortbewoog.

(MEISJE2 staat voor KEREL)

V: ...op deze dag, die zo roekeloos begon...

M2: Mag ik jou iets stoms vragen?

(KEREL kijkt op)

V: ...maar zo zoet zal eindigen.

(JONGEN leest MEISJE in stilte verder voor)

M2: Heb je misschien zin om binnenkort iets met me te gaan drinken?

K: Euh...

M2: Dadelijk bijvoorbeeld. Of wat later misschien.

K: ...

M2: Of strakjes kan ook. Dat we samen...euh...weet ik veel.

K: Iets drinken?

M2: Ja bijvoorbeeld.

K: Euh...

M2: Of gewoon.

K: Ja.

M2: Dat we gewoon...

K: Ja.

M2: Weet ik veel.

K: Iets gaan drinken?

M2: Ja bijvoorbeeld.

K: Ja.

M2: Straks.

K: Ja.

M2: Of het kan ook nu.

K: Ja.

M2: Ja.

K: Ja. Nu kan ook.
M2: Ja?
...
M2: Je ziet er leuk uit.
K: O.
M2: Leuk je haar.
K: Ja.
M2: Zal ik zo even...
K: Dank je.
M2: Wat?
K: Ja. Jij ook.
M2: O.
K: Dank je.
M2: Ja. (*giechelt*) Sorry hoor.
K: Geeft niks.
M2: O.
...
K: Ik ben niet zo'n prater.
M2: Nee?
K: Nee.
M2: O.
K: Niet op praatgebied enzo.
M2: Ik ook niet.
...
K: Jij ziet er ook leuk uit.
M2: O.
K: Je haar enzo.
M2: Ja.
K: Echt.
M2: (*giechelt*) Dank je.

(GROEP verschijnt)

J: Een vriendelijk ogende groep passeert het meisje met het blonde haar dat zojuist een kerel met een leren jas aansprak die ze nergens van kende.

(GROEP wijst naar KEREL en MEISJE2)

G2: ...kijk hun dan!
G4: ...wie?
G2: ...zij!
G1: ...oh zij?
G2: ...zij zouden ook super..!
G4: ...wat? Voor erbij?
G2: ...super toch?
G1: ...ja!
G3: ...zekers!
G2: ...zal ik anders?
G3: ...ja! Doen!
G2: ...of zullen we...?
G4: ...dat we gewoon samen...?
G1: ...gewoon doen!
G3: ...ja! Doen ja! Doen!

(EEN VROUW MET WITTE BLOEMEN rent voorbij)

J: Een vrouw met witte bloemen beweegt zich met hoge snelheid over het plein.

V: Ook de volgende trein lijkt de vrouw met witte bloemen te gaan missen. Was ze maar blijven wachten op het station. Het ziet er naar uit dat dit een pechdag gaat worden. Of zal het lot toch iets anders voor haar beslissen?

(de GROEP stopt voor KEREL en MEISJE2)

G2+G3+G4: Mogen wij iets vragen? Hebben jullie misschien zin om straks iets met ons te gaan drinken?

K: Wie? Wij?
G2: Ja straks!
G3: Of dadelijk.
G4: Wij zitten daar ergens.
G2+G3: Ja! Kom anders ook!
K: Dat is goed.
G2+G3+G4: Wat?
K: Dat wij ook zo komen.
G2+G3+G4: Leuk! Tot zo dan!
K: Ja tot zo.
M2: Leuk dat jullie ons vragen.
G2: Ja, we dachten...
G3: ...jullie zijn er toch...
G4: ...en wij zijn er nu ook.
K: Leuk ja.
M2: Ja, leuk.
G2+G3+G4: Tot zo dan!
K+M2: Ja. Tot zo.

(GROEP loopt door)

(MAN MET GELE STROPDAS verschijnt weer met zijn kaart. In zijn andere hand heeft hij eenzelfde boek als JONGEN en KEREL))

V: De drukgebarende groep vervolgt opnieuw haar weg. Terwijl de man in gele stropdas hem opnieuw kwijt lijkt geraakt. Of zocht hij toch iets anders?

(MAN MET GELE STROPDAS loopt twijfelend rond)

K: Weet je...
M2: Wat?
K: Ik kan me niet zo concentreren vandaag.
M2: Nee ik ook niet.

K: Nee?

...

M2: Wil je voorlezen?

K: Wat?

M2: Je boek. Aan mij.

K: Zit je daarop te wachten dan?

M2: Best wel ja.

K: Ja?

...

V: Vergis ik me nou lieve mensen, of hangt er iets in de lucht?

...

M2: Ik heb niet zoveel te doen vandaag.

K: Nee ik ook niet. Superfijn.

(KEREL en MEISJE2 gaan zitten)

(MAN IN GELE STROPDAS kruist KEREL en MEISJE2 en staat stil)

Derde versnelling

K: Terwijl we hier zo staan of zitten, draaien we met een snelheid van 286 meter...

(VROUW MET ZWARTE ROK rent voorbij)

V: De vrouw in de zwarte lange rok.

K: Deze aarde, met ons daarop roterend...

(JONGEN IN STREEPJESTRUI fietst voorbij)

V: De jongen in de streepjestrui.

K: Deze zon, die wordt omtolt door de aarde...

(KOPPEL rent lachend voorbij)

V: Het liefhebbende koppel.

K: Toch denkt de man voor ons, de man met de gele stropdas en een boek in zijn handen...

(VROUW MET WITTE BLOEMEN komt voorbij gerend)

V: De vrouw met witte bloemen.

(VROUW MET WITTE BLOEMEN rent naar MAN IN GELE STROPDAS)

V: De man met gele stropdas. Wachtend tot iets hen zal stoppen op deze dag die zo roekeloos begon...

(MAN IN GELE STROPDAS en VROUW MET WITTE BLOEMEN omhelzen)

V: ...en zo zoet zal eindigen.

(VROUW MET WITTE BLOEMEN en MAN MET GELE STROPDAS zoenen elkaar. Op hetzelfde moment staan JONGEN en MEISJE omhelst, KEREL en MEISJE2 ook, en KOPPEL DAT LIEFHAD ook)

(GROEP rent als een bezetene voorbij)

G1+G2

+G3+G4: Kijk hun dan! En zij! Zij zijn ook super. Ook super voor erbij! Weet je wat?
Weet je wat?! We vragen ze gewoon! Ja, laten we ze gewoon vragen!

(muziek)

(VERTELLER komt op met een boek in haar handen)

V: In de afgelopen dertig minuten heeft u 500 kilometer rond de aarde, 54000 kilometer rond de zon, en 400000 kilometer rond de melkweg afgelegd.

U bent daar niet mee bezig geweest.

Ik evenmin.

En zij daarginds al helemaal niet.

Neem het ze dus maar niet kwalijk,

dat ze dachten dat ze stilstonden,

terwijl ze in feite voortbewogen.

Schuldig zijn we allemaal daar aan.

Aan dat voortbewegen.

Dus nu u er toch bent,

Neem het ervan.

Neem het er maar lekker van.

(VERTELLER zwaait naar het publiek, en is nu zichtbaar voor ons)

V: Want wie weet kijkt er iemand terug.

...

Ja, wie weet.

...

Wie weet.

(JONGEN IN STREEPJESTRUI komt weer voorbij gefietst)

V: Dan wens ik u voor nu een goeie dag.

En misschien tot ziens.

(JONGEN IN STREEPJESTRUI laat zijn zak chips weer vallen)

V: Ja...misschien tot wederziens.

(VERTELLER raapt hem op, brengt hem naar JONGEN IN STREEPJESTRUI)

V: Mag ik jou iets stoms vragen?

(JONGEN IN STREEPJESTRUI knikt)

V: Heb je misschien zin om vanavond iets mee te gaan drinken?

(VERTELLER stapt achterop de fiets van de JONGEN IN STREEPJESTRUI. Samen fietsen ze weg. De andere personages gaan ook op in de menigte.)

EIND

www.wikipedia.nl/analemma